

Egy hős család

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXVI. évfolyam, 33. szám, 2022. augusztus 19.

A bíróság igazságot szolgáltat, az igazságot kereső szubjektum (esetünkben a bíró) pedig mindig is fölfelé tekint. Árpád bölcs magzatjai az idők kezdete óta vallják, hogy igazság az, amit a hatalom akként kezel, s aminek a megismerése a mi számunkra gyakorlati és működőképes direktívát tud nyújtani. Be kell látnunk továbbá, hogy egy állítás igaz vagy hamis volta nem valamiféle benne rejlő, változatlan tulajdonság. „Az igazság *megettörténik* valamely eszmével. Az eszme *igazzá válik*, az események *igazzá teszik*. Igazsága valójában esemény, folyamat: mégpedig önigazolásának folyamata” - a többit lásd William James *Pragmatizmus* című karcsú, ám velős munkájában. Ez utóbbi az élet szokványos dolgait illetően is releváns filozófiai szöveg, más kérdés, hogy ilyen irányú továbbképzésre Árpád bölcs magzatjai szorulnak rá a legkevésbé.

Ha tehát a kúria elnökének feleségéből annak ellenére lesz a Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiumának tanácselnöke, hogy riválisához képest kevesebb mint feleannyi szavazatot kapott, az magyar ésszel, magyar szívvel közelítve nemcsak elfogadhatónak mutatkozik, hanem célravezetőnek, sőt üdvösségesnek is. Ami történt, azt nagy valószínűséggel egyenest a legfőbb személynek köszönhetjük, hatása tehát per definitionem áldásos leend. Vagy ha mégse, akkor a fogaskerekek közé ezúttal nem homokszem, hanem roppant méretű szikla került. Utóbbi, mint mindig, most is Brüsszelből gurították ide avval a céllal, hogy az uniós forrásokból momentán épp nem csörgedező pénzpatakok útjában újabb akadályt képezzen, noha ilyenekből amúgy is van elég.